

בס"ד ב' סיון ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 19:21
 צאת השבת - 20:13
 רבנו תם - 21:08
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 721
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ לא אומרים תחנון עד יג' סיון.
 @ ביום רביעי הבעל"ט יחול "חג השבועות".
 הדלקת נרות יום שלישי ערב חג בשעה 19:24

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "יוזי איש" (שופטים יג')

פרשת זש"א

השבת מו' לעומר
 פרקי אבות - פרק ו'

מענייני הפרשה:

- מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.
- מצוות שילוח טמאים מן המחנה - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכינה.
- מצוות אשם גזילות - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- דין הסוטה - להסיר הקטטה מן הבית.
- דין הנזיר - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ברכת כהנים - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: **שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.**
- פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.

"זש"א את ראש בני גרשון גם הם" (ד' כ"ב)
 בפסוק זה רמוזים מי שנמחלו להם עוונותיהם והם: מי שנשא אשה, מי שעלה לגדולה, מי שנולד בן ביום המילה, מי שחזר בתשובה גמורה. נשא=נשא אשה. את ראש=מי שנעשה ראש. בני=מי שנולד בן. גרשון=מי שהיה מגורש בגלל מעשיו וחזר בו. גם הם=לרבות מוהל. (אהל יוסף)

"איש איש כי השטח אשתו ומעלה בו מעלה" (ה' י"ג)
 מדוע תלה הכתוב באיש ולא באשה. היה לו לומר אשה כי תשטה תחת אישה כמו שנאמר בסוף העניין: זאת תורת הקנאות אשר תשטה אשה תחת אישה? ונראה במה שדרשו חז"ל על פסוק 'ומעלה בו מעלה', שאין האשה מועלת עד שכבר קדם הבעל למעול מעל בה' וזהו מעלה באיש שכבר בו מעל קודם לכן.

"כה תברכו את בני ישראל אמור להם" (ו' כ"ג)
 ברכת כהנים ליוותה את ישראל במשך היותו לעם. יברכן = נתקיים בהם בצאתם ממצרים ברכוש גדול. וישמרן = שמר אותם ממצרים שרדפו אחריהם וכולם מתו על שפת הים. יאר ה' פניו = שהאיר להם פנים במאור תורה שניתנה להם בהר סיני. ויחונך = שנשאו חן בעיני ה' עד שקראם ממלכת כהנים וגוי קדוש.

ישא ה' פניו אליך = שנשא להם פנים פעמים רבות כאשר חטאו במדבר. וישם לך שלום = שברכם בשלום בימי שלמה שהיה לו שלום מכל עבריו. (נטפי המים)

פנות הניבים והפתגמים

עניי עירך קודמים =
עניי המקום קודמים לעניי מקומות אחרים.
דוגמה: טפילתי באי- פטורי מורים מפיית-ספרי לפני כל טפול אחר, כי עניי עירי קודמים.
מקור: רב יוסף "אם פסך תלנה את-עמי, את-העני עמך, לא-תהיה לו פנושה, לא תשימון עליו נשך [שמות כב, כד], עמי ונקרי - עמי קודם, עני ועשיר - עני קודם, עניך ועניי עירך - עניך קודמין, עניי עירך ועניי עיר אחרת - עניי עירך קודמין [בבא מציעא, עא] (ניבונכו)

הסירו מכול מדוך עמי!
 אין לענין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסירו מכול מדוך עמי!
 אין לענין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

מנהג אכילת מאכלי חלב
 ידוע המנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.
 א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: **"דבש וחלב תחת לשונך"**. ונאמר: **"נפת תטפנה שפתותיך, פלה; דבש וחקלב תחת לשונך, וריח שלמתיך פריח לבנון"** והפירוש: **נפת תטפנה שפתותיך** - אלה הם טעמי תורה.
פלה - אלה הם תלמידי חכמים. **דבש וחקלב תחת לשונך** - אלה הם חידושי תורה.
וריח שלמתיך פריח לבנון - אלה מצוות הנהגות בבגדים: ציצית, תכלת בגדי כהונה, איסור שעטנז (רש"י)
 ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזהרו בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני הכשר הבשר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.
 ג. **חלב** בגימטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני לקבל את התורה הקדושה.
 ד. גבינה מזכירה את השם **"גבנונים"**, שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך
 לחג השבועות ערכים חינוכיים רבים והבולטים שבהם:
 א. **בזכות האחדות** - מעמד הר-סיני התאפשר רק בזכות אחדות מושלמת של כל בני העם, כמו שכתוב "ויחן שם ישראל".
 ב. **"נעשה ונשמע"** - אם הקב"ה בכבודו ובעצמו רוצה לתת לנו את התורה, שהיא ספר "הוראות החיים", לא שואלים מה כתוב בה, אלא מקבלים אותה מיד ואח"כ לומדים את הכתוב בה.
 ג. **אמונה בה' אחד** - מעמד הר-סיני התחולל בימים שהעולם כולו עבד אלילים. העם היהודי היה היחיד שהאמין באלוקים אחד, בורא שאין לו גוף ולא דמות הגוף. אמונה זו היא כיום נחלת האנושות כולה.
 ד. **התורה ניתנת במקום שיש ענווה** - הר סיני עמד מבוזבז. הוא היה הר נמוך ומה היה יכול לומר ליד ההרים הגבוהים: אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: **"למה אתם מתרוצצים, הרים גבוהים? אתן את התורה דווקא על הר-סיני, שהוא הר נמוך. כך ידעו הכול, שרק על-ידי ענווה זוכים לתורה"**.
 ה. **מצוות הביכורים** - **לומר תודה** - תוכנה של מצוות הביכורים הוא **מתן שבח והודיה לקב"ה** על הטוב שהוא גמל עמנו בכך שהאדמה נתנה לנו את פרייה.

מלך 16 ואיחולים לפי
לאלקד זיזה כהן-אהרני הי"ו
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לזיוה כהן-אהרני מנב"ת שתרוה נחת מכל יוצאי חלציה.

ברכה והצלחה
לנריה ואורלי הובב
 זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם. וזיווג הגון לכל ילדיהם

מלך 16 ואיחולים לפי
לשיחר וזעמיה יעיש הי"ו
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לשמעון ושרה יוספי הי"ו ולמשפחת יעיש הי"ו שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליהודה ואיריס זסימי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לעיני נורית בת חודה ז"ל

רפואה שלימה
נהיית מוסאי
 בת פרי מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה יגידה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ועלמות.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון **"אברהם יגל"**
 משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הר"ה יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** לשעה 21:30 השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות **"בית הלחם"**

ברכה והצלחה
לנפתלי יהמי יצחק-פיר הי"ו
 זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. וזיווג הגון לכל ילדיהם ולזרע קודש בר קיימא לאביהו ומעיין מימיו הי"ו

מזל טוב ואיחולים לבניים
לנפתלי יהמי יצחק-פיר הי"ו
 לנשואי זאור עם כ"ה-ש"י מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

כל הילדים מגיעים לבית הכנסת **"אוהל מועד"** ביבנה לחבורת **"מתמידים"** & לימוד גמרא. & לימוד טעמי המקרא. **הפעילות בחינם ע"י אברך ירא שמיים** פרסים והפתעות למשתתפים, בימים א.ב. 18-19

ברכה והצלחה
לשבתאי ישראל מוסאי
 זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם. וזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה לאייל בן שרה

ברכה והצלחה
לביעז בן שמחה הי"ו
 וכלייה בת פורטונה מנב"ת על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, שלום בית ואושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, וברכה והצלחה לכל ילדיהם שיצליחו בכל אשר יעשו.

לע"י הצנוע והענו **בשי סימן טוב הכהן** בן רבי ובנגין ז"ל נפטר ז' סיון תשנ"ה ביום חמישי פקידת לע"י הענוה והצנועה **גוהר סימן טוב הכהן** בת חתונגיאן ז"ל נפטרה ט' סיון ביום שבת פקידת לע"י הצנוע והענו **אברהם מאיר** בן שמחה ז"ל נפטר ג' סיון תשע"ב ביום ראשון פקידת שנתו. לע"י הענוה והצנועה **נורית דוידזדה** בת חודדה ושהי ז"ל נפטרה ו' סיון ביום רביעי פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :		לשעילוי נשמות :	
רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת	רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת	רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת	רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חג השבועות

א. פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ניעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזהר הקדוש "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזאת, והיו עוסקים בתורה ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני "העולמות". וכן אמרו עוד בזהר הקדוש: כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושמחים בו, **כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות**, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון, והסבירו האחרונים שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להעירם משנתם על ידי קולות וברקים.

ב. מהיות טוב נכון לחוש לדברי רבותינו המקובלים, וללמוד בליל חג השבועות את התיקון שנדפס בספר קריאי מועד, בכנופיא ובחבורה, **ולהעדיף סדר לימוד זה על פני לימוד בתלמוד ובפוסקים**.

ג. יש להזהר מלדבֵר שיחת חולין ודברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה, **ויושב בטל כישן דמי**, ועל פי הקבלה אין לקרות משנה בלילה זו. **ולפני חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע**, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום, ואם יש תלמיד חכם בין החבורה מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותרי"ג מצות, דבר דבור על אופניו, בדברי האגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבוא להתנמנם, וזכות הרבים תלויה בו.

ד. אין לברך ברכות התורה אלא **עד אחרי עלות השחר**, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתיים דקות, ושיעור זה משערים בשעות זמניות.

ה. גם הניעורים בליל שבועות חייבים לברך ברכות התורה, וכן המנהג פשוט, ובמקום מנהג לא אומרים ספק ברכות להקל, ויש מתחסדים לשמוע ברכות התורה ממי שישן בלילה שנת קבע, אבל המנהג אינו כן.

ו. מנהגינו לברך כל ברכות השחר, חוץ מברכת על נטילת ידיים ואשר יצר, אלא אם כן הוצרך לנקביו שאז מברך אשר יצר, אבל לא ברכת על נטילת ידיים.

ז. יתגבר כארי בתפילת שחרית לבל יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו אם יישן בשעת קריאת שמע ותפילה, וכן יזהר בשעת קריאת התורה, שהיא פרשת עשרת הדברות, לבל תחטפנו שינה.

ח. יש נוהגים לעמוד על עומדם בשעת קריאת עשרת הדברות, ואין בזה מנהג נכון, כי יש לחוש פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר ח"ו, ונותנים יד לפושעים בזה. ויש למחות בנהגים כן, ומכל שכן במקום שתלמידי חכמים יושבים בעת הקריאה, שיש למחות במי שעומד משום יוהרא, ואם העולה לקרות בתורה הוא אביו או רבו, יעמוד מיד עם עלותו לתורה שבוה אין כל חשש.

ט. נוהגים לשטוח עשבי בשמים בבית הכנסת ובבתים, לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז"ל בשבת פח': "כל דיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בְּשִׁמְיָם, שנאמר "שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר".

י. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, וכן יש נוהגים לאכול דבש וחלב, לרמוז על מתן תורתנו שנמשלה לדבש וחלב, כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח התורה - לחג שבועות

"ויאבק איש עמו עד עלות השחר" מיהו איש? זהו יעקב אבינו ע"ה שממנו יצאו י"ב שבטים שנלחם עם שרו של עשו. לעניות דעתי איש זהו כל אחד מישראל שייקח מוסר וילחם נגד היצר הרע, כמו יעקב אבינו ע"ה עד עלות השחר. העולם הזה עלמא דשיקרא עולם החושך וכשמפציע השחר זהו העולם הבא.

המילה שחר רומזת אל תקרי שחר אלא שחרו. ממי? מהיצר הרע. ככל שילחם האדם, נאמן הוא בעל מלאכתך לשלם שכרך, אבל אם חס ושלום חושב שהעולם הזה הוא התכלית ונח על זרי הדפנה ולית דין ולית דיין טעות בידו. אומנם מלחמה לא תהיה לו וגם שכר לא יהיה ואדרבא ישלם בעונשים כבדים על כל שנייה ושנייה שחי בעולם הזה ללא עמל וללא תכלית. האחד שנלחם את מלחמת היצר בסוף זוכה ואפילו היצר יודה לו שאכן ניצחו והראיה היא שביקש מיעקב אבינו "ברכני".

לעתיד לבוא צדיקים צוחקים ושמחים ורשעים בוכים. הצדיקים שמחים וצוחקים שרואים את יצר הרע כהר גדול וענק וזכו לנצחו. הרשעים בוכים שרואים שהיצר הרע נראה כחוט השערה ואומרים לעצמם על דבר כזה לא הצלחנו להתגבר?! כתוב **במתים חופשי** הפשט כשנפטרים, חופשיים מן המצוות, דהיינו אינו יכול לקיים מצוות. ולעניות דעתי **במתים חופשי** - שאדם בחייו חי חופשי מן המצוות אזי כבר בחייו נחשב כמת, לכן בא חג השבועות מתן תורה ללמדנו כל שנה ושנה אפילו חרב מונחת על צווארו של אדם אל יתיאש מן הרחמים. ה' יזכנו. (ממני עבדכם הנאמן א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

מוצרי חלב מועילים כנגד יתר לחץ דם. תזונה עשירה במוצרי חלב דלי שומן ובירקות ופירות תורמת באופן משמעותי להורדת לחץ הדם. השפעת התפריט הזה היתה משמעותית במיוחד בקרב בעלי לחץ דם גבוה מאוד. כן נמצא שצריכה מוגברת של סידן בקרב נשים הרות, מצמצמת יתר לחץ דם ורעלת הריון. גם לחומרים אחרים מייחסים חשיבות רבה. "אחד הרכיבים החשובים בחלב הוא ויטמין B12 הוא מסייע לגוף ביצירת כדוריות דם אדומות ובשימוש בשומנים ובחומצות אמינו, ומחסור בו עלול לגרום לאנמיה ולנוק לעצבים. מכיוון שהוא מצוי רק במזונות שמקורם מהחי. רכיב נוסף הוא האבץ, שמצוי בבשר ובחלב, והוא חיוני לצמיחה.

בזכות הדבקות בספר תהילים

הדבר היה לפני כמאתיים שנה, בדוברבונה חי ילד בשם פייביש העניך, שהצטיין מאוד ביראת השמים שלו. פייביש העניך לא הצליח ללמוד ולדעת הרבה תורה, כיוון שכשרונותיו לא הספיקו כדי להתמודד עם סוגיות קשות בים התלמוד. אך את רוב זמנו הקדיש לאמירת תהלים בחשק רב ונעימות מיוחדת. הוא הרבה לומר תהלים בהתלהבות גדלה והולכת ובהשתפכות הנפש. ובנוסף הוא ניחן בקול ערב. בית המדרש שבו ישב הידחד מקול קריאת התהלים שלו. הוא אמר את המזמורים בקול שמח והכל חשו את השמחה שבקולו. מאידך, כשהגיע למזמורים בהם שופך משורר התהלים את מרי שיחו לפני ריבונו של עולם, היה קולו של פייביש העניך חדור מרירות ותחנונים, וכל השומעים חשו כי לבנם נשבר מצער, ודמעות מילאו את עיניהם.

שמו התפרסם לא רק בכל דוברבונה, כי אם גם בכל ערי ועירות הסביבה, ואפילו גויי הכפרים דיברו בהתפעלות על אומר התהלים הצעיר. לא הרחק מדוברבונה היתה אחוזת פריץ אשר נוהלה על ידי שונא ישראל. בדעתו של צורר היהודים הזה עלה רעיון לבצע תעלול פְּרוּשׁ הזה שמדברים עליו, על ידי כך שידאג להבאתו בחוזה יד אל האחוזה, שם יכונסו כל אנשי האחוזה כדי להתקלס בו. הוא הטיל איפוא, על אחד מאנשיו לנסוע לדוברבונה ולהביא אתו את הפרוש. אבל אך התקרב השליח אל בית המדרש שבו ישב הפרוש ואמר תהלים ברוב התלהבות, נפלה עליו אימה ופחד, והוא לא העיז להכנס פנימה. קולו של הפרוש אשר נישא מבית המדרש כשהוא אומר תהלים בהתלהבות ודבקות, די היה בו כדי להניעו לשוב כולו נפחד אל אדונו הפריץ ולומר לו: כי מדובר באדם קדוש שאי אפשר לגשת אליו, או לחשוב להביאו בכח או לפגוע בכבודו. מנהל האחוזה האכזר התמלא זעם. כיצד יתכן הדבר, שהמשרת שלו העז לסרב למלא את שליחותו ולהביא את הפרוש אל החצר? מיד ציווה להעניק למשרת הסרבן חמש עשרה מלקות בפומבי, למען יראו וייראו. תוכניתו של מנהל האחוזה היתה להראות להמון, לאחר שיסתיים הטיפול בשליח הסרבן, כי אין הפרוש תופס אצלו מקום כלל, וכי למרות הכל יצליח להביאו אל האחוזה כדי להתעלל בו. לשם כך בנה במת עץ גדולה תחת כיפת השמים, על במה זו היו אמורים להתקיים באותו היום ולעיני כל התושבים יצפו כולם בהלקאת המשרת החוטא, ומיד לאחר מכן יובא הפרוש אל הבמה כדי להעמידו ללעג וקלס.

המשרת אשר לא ביצע את הפקודה ולא הביא את הפרוש, הועלה אל הבמה ונקשר אל קורת עץ עבה כשגבו הערום מופנה אל הקהל. אנשיו של מנהל האחוזה עמדו עם שבטים מיוחדים שהוכנו מראש, והחלו בהלקאה כשאחד מהם עומד ומונה את הצליפות: אחת, שתיים, שלוש, ארבע... המלקות באו בזו אחר זו. אולם כל הצופים נדהמו לראות, כי כל הצליפות הרבות שספג, לא השאירו כל סימן על גבו הערום. גופו של המשרת אפילו לא זע ולא נע מעוצמת החבטות האדירות שירדו עליו, כאילו הוא לא חש בכאב כלשהו.

כאשר מלאה מכסת הצליפות והמשרת המולקה שוחרר מכבליו, הוא נשאר עומד על עומדו כאילו לא אירע דבר וחזר לביתו בריא ושלם. כעת ציפה הציבור למחזה הבא: לראות מה יאירע לפרוש כאשר יובא אל הבמה, והפריץ ינהג בו כפי שהרבו לנהוג אז הפריצים ביהודים המסכנים, ששימשו קורבן לתעלוליהם כדי לבדר את עצמם. ואכן חמישה פרשים, כשעליהם ממונה מפקד בכיר, קיבלו פקודה נמרצת להביא עתה לבימה את הפרוש בכל מחיר, אפילו יהיה הדבר כרוך בשימוש בכוח.

מנהל האחוזה ואתו הציבור כולו ציפו לבוא השליחים והנה, שבו השליחים ריקים. וחמתו של הפריץ בערה בו. אולם בפיו של מפקד חוליית הפרשים היה סיפור התנצלות: "היה בלתי אפשרי להתקרב אליו" אמר מפקד הפרשים, "כשהגענו לבית המדרש שבו נמצא הפרוש נישאו אלינו גלי קולו הערב שחדר לעצמותינו. כשהתקרבת אליו וראית אותו יושב בעיניים קשורות ושר את תפילותיו, מבלי שישמע ויראה את המתחולל סביבו, התמלאתי רגש של יראת כבוד כלפיו. הוא היה עטוף בטלית ועל ראשו התנוססה "קובית עור שחורה" (תפילין). למרות זאת, אזרתי עוז לגשת אליו ולמסור לו את שליחותנו, אך רגלי לא יכלו לזוז ממקומן וקולי קפא בגרוני". אולם מנהל האחוזה שיסע אותו בכעס וחוסר סבלנות: "ומה היה בסופו?" שאל. "הצלפתי באויר בשוט, כדי להודיע בכך לו על בואנו אליו עם צו, אך ההלכה המשיך בזמירותיו כאילו לא אירע דבר. ופתאום אחז בי שיתוק וחיילי נמלטו מבית המדרש בפחד מוות. התחלתי לחשוב כיצד לצאת חי, ושמחתי כשהצלחתי בכך, כיוון שחששתי שאשאר מרותק לנצח כשידי מושטת באויר" סיים הפרש בהתרגשות גדולה הפריץ נתקף בחמת זעם גדול וציווה להלקות את מפקד הפרשים אשר לא מילא את תפקידו, בשלושים מלקות. עתה הודיע מנהל האחוזה בנימת נצחנות: כי הוא עצמו יסע לדוברבונה כדי להביא את הפרוש, שכן הפרוש אינו קדוש, כי אם משוגע והולך בטל מיד ציווה לחבוש סוסים ולרתום מרכבה בה יובא הפרוש. בד בבד שלח לקרוא לכומר וביקשו ללוות אותו בדרכו אל הפרוש. הכומר שכבר הספיק לשמוע על הפרוש והיה לו רגש של יראת כבוד מפניו, דחה את דרישת מנהל האחוזה, ואף הציע לו לוותר על הרעיון לפגוע בפרוש.

בינתיים נודע בדוברבונה כי מנהל האחוזה עומד להגיע בליווי מחנה של פרשים, על מנת להוציא את הפרוש מבית המדרש ולהביאו, בטוב או ברע, אל אחוזת הפריץ. הרב וראשי הקהילה קיימו אסיפה מזוהזת והודיעו לציבור היהודי בעיר להישאר בבית ואפילו לא להציץ מן החלונות, כדי שלא תיווצר לגויים עילה להכות ביהודים. אך משלחת מצומצמת שהיתה מורכבת מן הרב וראשי הקהל, הלכו לבית המדרש בו ישב הפרוש כדי להמתין לבוא הפרוש ופמלייתו. הם קיוו להשפיע עליו באמצעות תחנונים ובכיות שלא לפגוע ברבי פייביש העניך הקדוש. מיד כאשר נכנס הפריץ לבית המדרש והשוט בידו מוקף באנשיו החצופים, צעד הרב לקראתו וביקש ממנו לא לפגוע בפרוש בהצביעו על הפרוש המכונס בפנינתו בעיניים קשורות ואומר תהלים. מנהל האחוזה הגיב בעיקשות והתפרץ לעבר הפרוש וניסה לגבור בקולו על קולו המתנגן, אך הפרוש לא נע ולא זע. הפריץ התרגז והחל להצליף בשוטו כלפי הפרוש, אך לפתע נשמט השוט מידי הפריץ, כשידו צונחת אין אונים וגופו מזדעזע כאילו נתקף עוית. כאב עז פילח את ידו וחדר לכל גופו, ומפיו נמלטה צעקת "הצילו!" הפרוש המשיך לומר פסוק אחר פסוק, ופרק אחר פרק כאילו לא אירע דבר, וכמי שלא חש במתרחש סביבו. אנשי פמליית הפריץ חדלו מלחשוב על הפרוש, וזעקות הכאב של אדונם הפילו עליהם אימה. הם נאלצו לשאת אותו מבית המדרש, השכיבוהו במרכבה ושוב לבתיהם אבלים וחפווי ראש.

ששה שבועות שכב מנהל האחוזה חולה כשכל גופו ייסורים גדולים. פעמים רבות שלח אל הפרוש כדי לבקש סליחתו, אך לא הצליחו לדבר אתו, שכן עיניו ואוזניו היו סגורות, והוא פקח אותן רק לקריאת התורה. הפריץ פנה אל כל הרופאים כדי לחפש רפואה למחלתו, אך לא נמצא מוצא אחר מלבד קטיעת היד שהושטה לעבר הפרוש. מאז, איש לא פיקפק יותר בקדושתו של הפרוש, וכל היהודים וגויים נוכחו בגדלותו של אומר התהילים.